

Arrest

nr. 152 719 van 17 september 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Britse nationaliteit te zijn, op 21 april 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 maart 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 7 oktober 2013 een aanvraag van een verklaring van inschrijving als student in. Op 29 januari 2014 werd beslist tot afgifte van een E-kaart.

1.2. Op 24 maart 2015 wordt beslist een einde te stellen aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“BESLISSING DIE EEN EINDE STELT AAN HET RECHT OP VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 42 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het

koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van (..)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende op 07.10.2013 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in als student en verkreeg de E-kaart op 29.01.2014.

De dienst Vreemdelingenzaken werd recentelijk ingelicht door de POD Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding, Sociale Economie en Grootstedenbeleid dat betrokkenen sinds augustus 2014 financiële steun ontvangt van het OCMW. De situatie van betrokkene is dus geheel gewijzigd. Overeenkomstig artikel 42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 kan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde controleren of aan de naleving van de verblijfsvoorwaarden wordt voldaan.

Betrokkene werd daarop op 28.11.2014 uitgenodigd om binnen de maand na kennisname van onze brief, nieuwe documenten voor te leggen aangaande haar huidige activiteiten. Deze brief werd haar betekend op 16.12.2014 en legde vervolgens volgende documenten voor:

inschrijvingsbewijs VDAB, bewijs van deelname Nederlandse les, inschrijving Franse lessen, aansluiting ziekenfonds, attest OCMW met ontvangen leefloon, uitnodiging VDAB en bewijzen van sollicitaties.

Uit de voorgelegde documenten blijkt dat betrokkene heden Franstalige taallessen volgt (van 02.02.2015 - 26.04.2015). Betrokkene dient als student overeenkomstig artikel 40, §4, eerste lid, 3° van de wet van 15.12.1980 de zekerheid te verschaffen dat zij over voldoende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen tijdens haar verblijf ten laste te komen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk. Uit het dossier blijkt dat betrokkene sinds augustus 2014 beroep moet doen op financiële steun van het OCMW om in het levensonderhoud te voorzien. Zij ontvangt thans een OCMW-leefloon als samenwonende persoon. Betrokkene kan aldus het verblijf als student niet behouden.

Voor zover zij heden werkzoekend zou zijn, moet worden vastgesteld dat zij niet aan de verblijfsvoorwaarden als werkzoekende voldoet, overeenkomstig art.40, §4, 1° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene heeft weliswaar aangetoond dat zij is ingeschreven bij de VDAB en gesolliciteerd heeft, maar nergens in het dossier zit enig bewijs van een positief afgeronde sollicitatieprocedure of ander bewijs dat zij verder is opgenomen in een verregaande selectieprocedure met een reëel uitzicht op tewerkstelling. Nergens uit het dossier blijkt dat zij over een concreet werkaanbod beschikt om binnen afzienbare termijn aan de slag te kunnen.

Aangezien betrokkene niet langer voldoet aan de eerder vermelde verblijfsvoorwaarden wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht overeenkomstig art.42bis, §1 van de wet van 15.12.1980.

Bij deze beslissing wordt rekening gehouden met eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met art.42bis, §1, 3de lid van de wet van 15.12.1980. Uit het administratief dossier blijkt niet dat de duur van haar verblijf, haar leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk een mogelijke belemmering kunnen vormen of een dermate ernstig belang vertegenwoordigen voor betrokkene dat zij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing. Als EU-onderdaan moet betrokkene zonder problemen kunnen terugkeren naar de eigen lidstaat of zich in elke lidstaat naar wens kunnen integreren, medische verzorging kunnen krijgen, een gezinsleven kunnen opbouwen, toch voor zover zij in die desbetreffende lidstaat aan de voorwaarden voldoet om er regulier te kunnen verblijven. Vandaar dat mogelijke humanitaire bezwaren geen beletsel kunnen zijn bij het nemen van deze beslissing.

Uit onderzoek van het dossier blijkt dat de vreemdeling op dit ogenblik geen aanspraak maakt op enig verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond. Om deze reden levert de gemachtigde van de Staatssecretaris overeenkomstig artikel 54 van het KB van 08.10.1981 een bevel af om het grondgebied te verlaten binnen de dertig dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoekende partij betoogt als volgt:

"Door de bestreden beslissing zal verzoekster worden teruggestuurd naar haar thuisland Groot-Brittannië, aangezien haar verblijfsrecht van meer dan drie maanden wordt ingetrokken.

Nochtans bepaalt artikel 40 '4, 1° dat iedere burger van de Unie langer dan drie maanden mag verblijven in ons land indien hij of zij in ons land een tewerkstelling zoekt en hij of zij kan bewijzen dat hij of zij daadwerkelijk zoekt naar de tewerkstelling en een reële kans maakt om te worden aangesteld.

Stavingsmiddel : Wet 15/12/1980 artikel 40, §4, 1°;

Verzoekster valt onder het toepassingsgebied van deze wet nu zij als Britse een Unieburger is.

Stavingsmiddel (STUK3) : kopie paspoort verzoekster;

Zij is destijds naar ons land gekomen om in het kader van haar diploma Internationale Betrekkingen talenonderwijs te volgen (Frans en Nederlands) ten einde nog meer gewapend op de Arbeidsmarkt te komen. Zo heeft zij in ons land Nederlands gevolgd aan het Huis van het Nederlands te Dilbeek en Frans aan het Centre Européen de langue française te Brussel.

Actueel perfectioneert zij verder haar talen door verder te studeren, maar verzoekster heeft eveneens reeds veelvuldig gesolliciteerd op basis van haar reeds behaalde diploma's.

Stavingsmiddel (STUK4) : -bewijs van veelvuldige sollicitatie verzoekster;

Bovendien is zij bij de VDAB een trajectovereenkomst aangegaan ten einde haar zoektocht naar een tewerkstelling nog betere kans op slagen te geven.

Stavingsmiddel (STUK 5) : -bewijs van trajectovereenkomst VDAB;

Tot slot is zij reeds enige tijd aangesloten bij een verzekeringsinstelling die haar ziektekosten in België volledig dekt, zodat verzoekster op dat vlak niet ten laste dient te vallen van het sociale bijstandstelsel van ons land.

Stavingsmiddel (STUK6) : - bewijs van aansluiting ziekte verzekering;

Het bewijs dat verzoekster daadwerkelijk werk zoekt, blijkt evident uit de reeds vele gedane sollicitaties.

Dat er mag worden aangenomen dat er een reële kans bestaat om te worden aangesteld, blijkt uit het feit dat verzoekster naast haar diploma van Internationale betrekkingen hetgeen in Brussel als hoofdstad van Europa uiteraard een zeer gegeerd diploma is, verder talenonderwijs heeft gedaan ten einde nog beter op de arbeidsmarkt te liggen en in alles via de VDAB wordt ondersteund.

De bestreden beslissing schendt dan ook artikel 40 van de Wet van 15.12.1980 . Verzoekster heeft immers in navolging van rechtspraak van het Hof van Justitie recht om langer legaal te verblijven in België nu zij en het bewijs voorlegt van het zoeken naar een job en tevens bewijst dat zij een reële kans maakt om aangesteld te worden

Stavingsmiddel : - HvJ 26 februari 1991, Antonissen, C-292/89, T. Vreemd.1992, nr. 60-61,31;

Het eerste en enige middel is dan ook gegrond."

2.2. Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij als burger van de Unie een verblijfsrecht heeft verkregen op grond van artikel 40, § 4, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet. Artikel 40, § 4 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 4.

Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarden vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt;

3° hetzij is ingeschreven aan een georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling om er als hoofdbezigheid een studie, daaronder begrepen een beroepsopleiding, te volgen en indien hij beschikt over een verzekering die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt, en hij door middel van een verklaring of van een gelijkwaardig middel van zijn keuze de zekerheid verschaft dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

De in het eerste lid, 2° en 3°, bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De Koning bepaalt de gevallen waarbij de burger van de Unie geacht wordt de voorwaarde van voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in het eerste lid, 2°, te vervullen."

De Raad merkt op dat artikel 42bis, § 1 van de vreemdelingenwet, waarop de bestreden beslissing is gesteund, toelaat om een einde te stellen aan het verblijfsrecht van een EU-burger als hij niet langer voldoet aan de voorwaarden die inzake zijn verblijf werden gesteld of als hij een onredelijke belasting vormt op het sociale bijstandstelsel. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 1.

Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, § 4, en de in artikel 40bis, § 4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

Voor de toepassing van het eerste lid, teneinde te bepalen of de burger van de Unie een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk vormt, wordt rekening gehouden met het al dan niet tijdelijke karakter van zijn moeilijkheden, de duur van zijn verblijf in het Rijk, zijn persoonlijke situatie en het bedrag van de aan hem uitgekeerde steun.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van herkomst.

§ 2

Een burger van de Unie behoudt evenwel het verblijfsrecht zoals voorzien in artikel 40, §4, eerste lid, 1°, in de volgende gevallen:

1° hij is als gevolg van ziekte of ongeval tijdelijk arbeidsongeschikt;

2° hij bevindt zich, na ten minste één jaar te hebben gewerkt, in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling ingeschreven;

3° hij bevindt zich in een toestand van naar behoren vastgestelde onvrijwillige werkloosheid na afloop van een tijdelijke arbeidsovereenkomst van minder dan één jaar of hij is in de eerste twaalf maanden onvrijwillig werkloos geworden en heeft zich als werkzoekende bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening ingeschreven. In dit geval blijft het statuut van werknemer ten minste zes maanden behouden;

4° hij start met een beroepsopleiding. Behalve in geval van onvrijwillige werkloosheid is voor het behoud van het statuut van werknemer in dit geval een verband vereist tussen de voorafgaande beroepsactiviteit en deze opleiding."

2.3. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij sinds augustus 2014 financiële steun ontvangt van het OCMW. Verzoekende partij betwist dit geenszins. Bijgevolg blijkt dat verzoekende partij beroep moet doen op financiële steun van het OCMW om in haar levensonderhoud te voorzien. Gelet hierop en op de uitdrukkelijke bepaling dat verzoekende partij, ten einde haar recht op verblijf als student uit te oefenen, conform artikel 40, § 4, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet over voldoende middelen van bestaan dient te beschikken om te voorkomen dat zij tijdens haar verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, toont de verzoekende partij met haar betoog geen schending van artikel 40 van de vreemdelingenwet aan waar het bestuur op grond van voorgaande vaststellingen beslist dat zij het verblijf als student niet kan behouden.

2.4. Verzoekende partij meent dat zij haar recht op verblijf kan behouden nu zij daadwerkelijk naar werk zoekt en een reële kans op tewerkstelling maakt. Zij verwijst naar haar opleidingen, haar talenkennis en haar veelvuldige sollicitaties alsook de afgesloten trajectovereenkomst bij de VDAB.

2.5. In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd: *"Voor zover zij heden werkzoekend zou zijn, moet worden vastgesteld dat zij niet aan de verblijfsvoorwaarden als werkzoekende voldoet, overeenkomstig art.40, §4, 1° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene heeft weliswaar aangetoond dat zij is ingeschreven bij de VDAB en gesolliciteerd heeft, maar nergens in het dossier zit enig bewijs van een positief afgeronde sollicitatieprocedure of ander bewijs dat zij verder is opgenomen in een verregaande selectieprocedure met een reëel uitzicht op tewerkstelling. Nergens uit het dossier blijkt dat zij over een concreet werkaanbod beschikt om binnen afzienbare termijn aan de slag te kunnen."*

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij diverse sollicitatiebrieven heeft voorgelegd aan het bestuur. Evenwel dient de Raad samen met de verwerende partij vast te stellen dat inderdaad geen enkel bewijs werd geleverd dat deze sollicitaties tot een positief resultaat leidden of dat zij is opgenomen in een verregaande selectieprocedure met een reëel uitzicht op tewerkstelling. Uit niets blijkt dat verzoekende partij een concreet werkaanbod heeft. Derhalve kon de gemachtigde op goede gronden oordelen dat de verzoekende partij niet als een werkzoekende in de zin van artikel 40, § 4, 1° van de vreemdelingenwet kon worden beschouwd. De subjectieve overtuiging van de verzoekende partij dat haar opleiding, talenkennis, begeleiding via de VDAB en diverse sollicitaties haar een reële kans op tewerkstelling geven, kan niet leiden tot het foutief bevinden van de motieven van de bestreden

beslissing. De objectieve gegevens zoals die voorlagen aan het bestuur, met name het feit dat verzoekende partij sinds augustus 2014 een leefloon krijgt en zij slechts sollicitatiebrieven voorlegt zonder enig positief resultaat, leiden tot de vaststelling dat verzoekende partij niet aantoonde een reële kans op tewerkstelling te maken hetgeen een noodzakelijke voorwaarde is om het verblijfsrecht als werkzoekende uit te oefenen.

In zoverre de verzoekende partij bij haar verzoekschrift nog stukken voegt die zij niet aan de gemachtigde kenbaar heeft gemaakt voor het treffen van de bestreden beslissing, kan zij deze niet dienstig aanbrengen in onderhavige procedure. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient immers beoordeeld te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent derhalve dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste voor de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt. Dit is per definitie niet het geval met stukken die pas samen met het verzoekschrift worden voorgelegd.

2.6. Een schending van artikel 40 van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend vijftien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

S. DE MUYLDER